

mu w Wabczu, — Antoniemu Makowskiemu w Gniewie, — Adamowi Martce w Bukach, — Janowi Müllerowi w Nowem - Mieście, — Janowi Piesikowi w Lubichowie, — Augustynowi Pluto - Prądyńskiemu w Borzyzkowie, — Teczłowi Ratkowskiemu w Gostycynie, — Franciszkowi Rodzie w Kieleńskiej Hucie, — Józefowi Suchomskiemu w Zalesiu, — Bolesławowi Hubertowi Świtale w Pelplinie, — Janowi Wiśniewskiemu w Pelplinie, — Władysławowi Wiśniewskiemu w Młyncu, — Józefowi Zakrzewskiemu w Chełmży, —

wszystkim za zasługi położone dla Państwa Polskiego.

Warszawa, dnia 23 grudnia 1929 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) K. Switalski.

220.

PRZEPISY RACHUNKOWE,

wydane przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli o przeprowadzaniu rozrachunku pomiędzy Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej a Ubezpieczalnią Krajową w Poznaniu, Kasą Emerytalną dla robotników Kolei Państwowych b. dzielnicy pruskiej w Poznaniu oraz Zakładem ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie w Poznaniu z wydatków na dopłaty do ubezpieczeń społecznych.

§ 1.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej pokrywa następujące wydatki z zakresu dopłat do ubezpieczeń społecznych:

1) dopłaty Skarbu Państwa do rent inwalidzkich, przyznawanych przez Ubezpieczalnię Krajową w Poznaniu, należne na mocy § 1285 Ord. Ubezp. Rzeszy z dnia 19 lipca 1911 roku i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 549), oraz ustawy z dnia 13 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 452);

2) dopłaty Skarbu Państwa do rent inwalidzkich, przyznawanych przez Kasę Emerytalną dla robotników Kolei Państwowych b. dzielnicy pruskiej w Poznaniu, należne na mocy: §§ 1285 i 1368 Ord. Ubezp. Rzeszy z dnia 19 lipca 1911 r., rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 549) oraz ustawy z dnia 13 maja 1925 roku (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 452);

3) dopłaty do rent górniczych, przyznawanych przez Ubezpieczalnię Krajową w Poznaniu, należne na mocy ustawy z dnia 19 grudnia 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 7 z 1924 r., poz. 63) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 339);

4) zasiłki i jednorazowe zapomogi, przyznawane przez Ubezpieczalnię Krajową i Zakład ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie — w Poznaniu na rzecz osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty oraz związane z tym koszty administracyjne, należne na mocy ustawy z dnia 23 lipca 1926 roku (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 464) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 564).

§ 2.

Wydatki, wyszczególnione w § 1 w punktach 1 i 3-im, o ile wypłata następuje z polecenia Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu za pośrednictwem urzędów pocztowych, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zwraca Ministerstwu Poczt i Telegrafów; wydatki, wyszczególnione w § 1 punkt 2-gi — Kasie Emerytalnej dla robotników Kolei Państwowych w b. dzielnicy pruskiej w Poznaniu; wreszcie wydatki, wyszczególnione w § 1 punkt 4-ty — Ubezpieczalni Krajowej oraz Zakładowi ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie — w Poznaniu.

§ 3.

Dla ustalenia wysokości należności Ministerstwa Poczt i Telegrafów, Ubezpieczalni Krajowej (przy rentach płaconych nie za pośrednictwem urzędów pocztowych) oraz Kasy Emerytalnej dla robotników Kolei Państwowych — w Poznaniu z tytułu dokonanych przez nie dopłat Skarbu Państwa do rent inwalidzkich za każdy rok obrachunkowy, Ubezpieczalnia Krajowa i Kasa Emerytalna sporządzają dla Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej zestawienia, przepisane reskryptem z dnia 19 maja 1928 roku Nr. 1756/U. I. oraz Nr. 875/U. I. Zestawienia ogólne zarówno co do ilości rent, jak i co do należności z tytułu dopłat do poszczególnych rodzajów rent, zawierają:

1) początkowy stan poszczególnych rodzajów rent,
2) przyrost oraz ubytek każdej poszczególniej renty, oraz

3) końcowy stan poszczególnych rodzajów rent.

Zestawienia szczegółowe zawierają dla każdego przyrostu, względnie ubytku rent następujące dane:

a) znak rentowy (oznaczenie aktu rentowego),
b) datę, od której zaczęto, względnie przestano rentę wypłacać,
c) liczbę dni od daty wymienionej pod b) do końca roku,
d) kwotę, przypadającą do zapłacenia, względnie do zwrócenia Skarbowi Państwa,
e) uwagi.

§ 4.

Dla ustalenia wysokości należności Ministerstwa Poczt i Telegrafów z tytułu dopłat Skarbu Państwa do rent górniczych, wypłacanych z polecenia Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu za pośrednictwem urzędów pocztowych, Ubezpieczalnia Krajowa przedkłada Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej za każdy rok obrachunkowy zestawienia, sporządzone przez Dyрекcję Poczt i Telegrafów w Poznaniu i Bydgoszczy, a sprawdzone i potwierdzone przez nią.

Do rzeczonych zestawień Dyрекcję Poczt dołączają na wypłacone kwoty kwity rentowe, które przechowuje Ubezpieczalnia.

Dla ustalenia wysokości należności Ubezpieczalni Krajowej z tytułu dopłat Skarbu Państwa do rent górniczych, wypłaconych za pośrednictwem P. K. O., Banku Polskiego, lub w inny sposób, Ubezpieczalnia Krajowa przedkłada Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej za każdy rok obrachunkowy imienny wykaz, zawierający następujące rubryki:

a) znak rentowy (oznaczenie aktu rentowego),
b) imię i nazwisko,
c) wysokość kwoty, wypłaconej w poszczególnym miesiącu,
d) ogólną kwotę, wypłaconą w ciągu roku obrachunkowego,
e) sposób przekazania kwoty,
f) uwagi.

§ 5.

Dla ustalenia wysokości należności Ubezpieczalni Krajowej i Zakładu ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie — w Poznaniu z tytułu wypłat na rzecz osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty, oraz kosztów administracyjnych z tem związanych, Ubezpieczalnia Krajowa i Zakład ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie przedkładają Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej za każdy rok obrachunkowy zestawienia, wykazujące, jakie kwoty w poszczególnych miesiącach roku obrachunkowego zostały wypłacone tytułem zasiłków miesięcznych, względnie zapomóg jednorazowych, oraz jakie kwoty przypadają na koszty administracyjne.

Oprócz powyższych zestawień, służących jedynie dla ustalenia należności tych instytucji od Skarbu Państwa, wzmiankowane instytucje prowadzić będą księgę osób, które nabyły prawa do powyższych świadczeń. Księga ta mieć będzie następujące rubryki:

a) liczba porządkowa, wzgl. znak rentowy,
b) imię i nazwisko,
c) miejsce zamieszkania,
d) wysokość zasiłku miesięcznego, wzgl. jednorazowej zapomogi,
e) kwotę, wypłaconą w ciągu roku kalendarzowego,
f) datę, od której świadczenie przyznano,
g) datę uchwały i numer protokołu,
h) uwagi.

§ 6.

Na pokrycie wydatków wymienionych:

a) w § 1 punkt 1-szy Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej przekazuje Ministerstwu Poczt i Telegrafów miesięczne zaliczki na pokrycie dopłat Skarbu Państwa do rent, przyznawanych przez Ubezpieczalnię Krajową, a wypłacanych za pośrednictwem urzędów pocztowych;

b) w § 1 punkt 2-gi Ministerstwo przekazuje Kasie Emerytalnej raz do roku należność za rok obrachunkowy po przedłożeniu i zatwierdzeniu zestawienia, wymienionego w § 3 przepisów;

c) w § 1 punkt 3-ci Ministerstwo przekazuje miesięczne zaliczki Dyрекcji Poczt i Telegrafów w Poznaniu na pokrycie dopłat Skarbu Państwa do rent, przyznawanych przez Ubezpieczalnię Krajową, a wypłacanych za pośrednictwem urzędów pocztowych;

d) w § 1 punkt 4-ty Ministerstwo przekazuje miesięczne zaliczki Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu.

§ 7.

Ubezpieczalnia Krajowa, Kasa Emerytalna dla robotników Kolei Państwowych b. dzielnicy pruskiej oraz Zakład ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie — w Poznaniu przedkładają Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej nie później, jak do 1 czerwca każdego roku, zestawienia, wymienione w §§ 3, 4 i 5 przepisów, sprawozdania zaś roczne — w terminach statutami tych instytucji określonych.

§ 8.

Sprawozdanie roczne zawierać powinno między innymi zastawienie kwot, należnych od Skarbu Państwa tytułem dopłat w danym roku, oraz dane statystyczne, dotyczące liczby: rent inwalidzkich, rent górniczych, tudzież osób, korzystających z zasiłków.

§ 9.

Ubezpieczalnia Krajowa sporządza odrębne roczne zamknięcia rachunkowe dla działu zasiłków i zapomóg (§ 1 punkt 4) i prowadzi w tym celu osobne księgi rachunkowe.

§ 10.

Przedstawione przez Ubezpieczalnię Krajową i Kasę Emerytalną dla robotników Kolei Państwowych w b. dzielnicy pruskiej — w Poznaniu zestawienia, wymienione w §§ 3 i 4, podlegają sprawdzeniu przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej pod względem cyfrowym i merytorycznym i winny być zaopatrzone odpowiednią klauzulą.

Przedstawione przez Ubezpieczalnię Krajową i Zakład Ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie zestawienia, wymienione w § 5, podlegają, jak powyżej, sprawdzeniu przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, a wysokość kwot, należnych tym instytucjom, zostaje ustalona w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 11.

Przepisy niniejsze obowiązują od dnia 1 stycznia 1930 roku.

Warszawa, dn. 14 czerwca 1930 r.

W z. Ministra:

(—) Dr. S. Hubicki,

Podsekretarz Stanu.

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE PRZEMYSŁU I HANDLU.

W Centralnym Zarządzie M-stwa:

M i a n o w a n i:

Wojnicz - Sianożęcki Roman, prow. urzędnik VI st. sł. — prow. Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. z dniem 1.II. 1930 r.

Frankowski Stefan, pracownik kontr.—prow. Referendarzem w VII st. sł. z dniem 1.II. 1930 r.

Mag. praw Leszczyński Stefan, pracownik kontr. — Referendarzem w VIII st. sł. z dniem 1.II. 1930 r.

Siudyłowa Julja — Rejestratorem w IX st. sł. z dniem 1.II. 1930 r.

W Urzędzie Patentowym Rz. P.:

M i a n o w a n y:

Bylina Jan, Radca Prawny Urzędu Patentowego Rz. P. w VI st. sł. — Radcą Urzędu Patentowego w V st. sł., z dniem 1.II. 1930 r.

Z m a r ł:

Rybicki Stanisław, prow. Kancelista w XI st. sł., w dniu 2.I. 1930 r.

W Wojewódzkich Wydziałach Przemysłowych:

M i a n o w a n i:

Matusiński Stanisław, Naczelnik Wydziału w VI st. sł. w Wojewódzkim Wydziale Przemysłowym w Krakowie — Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. z dniem 1.II. 1930 r.

Inż. Piaskowski Józef, Radca w VI st. sł. w Wojewódzkim Wydziale Przemysłowym w Łodzi — Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł. z dniem 1.II. 1930 r.

Inż. Makulec Franciszek, kontraktowy pracownik Wojewódzkiego Wydziału Przemysłowego w Warszawie — prow. Referendarzem w VII st. sł. z dniem 1.II. 1930 r.

W Urzędach Górniczych:

M i a n o w a n y:

Inż. Onyszkiewicz Aleksander, p. o. Naczelnika Okręgowego Urzędu Górniczego w VI st. sł. w Jasle — Naczelnikiem Okręgowego Urzędu Górniczego w V st. sł. z dniem 1.II. 1930 r.

Przyjęty na praktykę w III ktg. stan.:

Kozlik Antoni do Okręgowego Urzędu Górniczego w Rybniku, z dniem 1.II. 1930 r.

Przeniesieni:

Tomala Jan, Rejestrator w X st. sł. w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Król. Hucie — do Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach z dniem 1.II. 1930 r.